

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 476/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **CASSIA DANCE s.r.o.**, Zámocká 3, Bratislava, IČO 36 853 747, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., Thurzova 6A, Košice, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-5S/266/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/266/2022 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správnemu súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/266/2022 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie v sume **1 000 eur**, ktoré **j e** mu Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **949,17 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 25. júna 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-5S/266/2022. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal správne mu súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, aby mu priznal finančné zadost'učinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa správnu žalobou doručenou pôvodne Krajskému súdu v Bratislave 23. novembra 2022 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. V uvedenej veci sa sťažovateľ 23. októbra 2023 vyjadril k vyjadreniu žalovaného.
3. Následne už správny súd uznesením zo 7. novembra 2023 zamietol návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku žalobe.
4. Od doručenia tohto uznesenia sťažovateľ neviduje žiaden úkon v tejto veci a dosiaľ ani nebolo rozhodnuté vo veci samej, čo vyplýva aj z elektronického súdneho spisu.
5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 476/2025-9 zo 6. augusta 2025 ju v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom správneho súdu v napadnutom konaní podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti (v časti namietaného porušenia práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavnú sťažnosť odmietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka, že správny súd v napadnutom konaní ani do dnešného dňa nerozhodol o jeho správnej žalobe, t. j. ani po vyše 2,5 roku. Správny súd je pritom absolútne nečinný v rozsahu 19 mesiacov. Na tomto základe došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru.
7. Tvrdí, že konania o preskúmanie rozhodnutí žalovaného (finančného riaditeľstva) sú bežnou agendou rozhodovania súdov v systéme správneho súdnictva, ktorú správne súdy vykonávali a stále vykonávajú, pričom je vytvorená obsiahla judikatúra v tejto oblasti. Sťažovateľ namietal „zrejmé“ porušenia svojich práv zo strany žalovaného a svoju argumentáciu podporil relevantnou judikatúrou. Vec tak nemožno vnímať ako skutkovo ani právne zložitú.

8. Sťažovateľ zastáva názor, že svojím správaním nijako nezavinil prieťahy, tieto sú vytvárané len správnym súdom.

9. K otázke, čo je pre sťažovateľa v stávke, uvádza, že postupy žalovaného boli pre neho až likvidačné, keďže mu nepriznával právo na odpočet dane z pridanej hodnoty a vznášal proti nemu „*neoprávnené finančné požiadavky*“, a preto sa im bránil podanou žalobou. Konajúci súd pritom nepriznal odkladný účinok jeho správnej žalobe, čo v spojení s následnými extrémnymi prieťahmi znásobilo negatívne následky pre sťažovateľa v podobe narušenia jeho podnikania až ohrozovania živobytia osôb, ktoré na jeho podnikaní legálne participujú – spoločníka aj konateľa.

10. Sťažovateľ počas trvania napadnutého konania zažíva pocity márnosti a krivdy spôsobené ignorovaním jeho práv. Sťažovateľ pre nemožnosť dostať sa k rozhodnutiu v danej veci „*utrpel závažné pochybnosti vo vzťahu ku dôvere v štát, pociťuje nedôveru v štát a jeho účelové konanie*“. Uvedené okolnosti odôvodňujú priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré proti štátu musí pôsobiť aj „*generálno-prevenčne*“.

III.

Vyjadrenie správneho súdu

11. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka správneho súdu, ktorá v podaní sp. zn. ISprV/254/2025 z 21. augusta 2025 poukázala na vyjadrenie zákonnej sudkyne (sudkyne spravodajkyne). S týmto vyjadrením sa v plnej miere stotožnila, pričom upriamila pozornosť na to, že správny súd má z celkového počtu 44 sudcovských miest obsadených len 37 miest sudcov, z ktorých je 33 aktívnych. Uvedená personálna situácia má nepochybne „*zásadný*“ vplyv na rýchlosť konania. Zároveň uviedla, že k 1. júnu 2023 správny súd prevzal 5766 nerozhodnutých vecí zo správnych kolégií Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre.

12. Zákonná sudkyňa vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti uviedla, že predmetná vec bola 7. júna 2023 pridelená senátu 5S správneho súdu. Dňa 22. mája 2024 bola pridelená senátu 8S správneho súdu. Do tohto senátu bola sudkyňa spravodajkyňa pridelená k 1. októbru 2024, pričom predmetný spis jej bol predložený ako sudkyňi spravodajkyňi 4. októbra 2024.

13. K prehľadu napadnutého konania sudkyňa spravodajkyňa uviedla, že správna žaloba bola doručená Krajskému súdu v Bratislave 25. novembra 2022. Žalobca (sťažovateľ) bol 13. apríla 2023 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý následne zaplatil 24. apríla 2023. Dňa 27. júla 2023 bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k správnej žalobe a na predloženie administratívnych spisov v lehote 30 dní. Dňa 22. augusta 2023 žalovaný doručil svoje vyjadrenie k správnej žalobe, administratívny spis doručil 24. augusta 2023. Vyjadrenie žalovaného bolo 8. septembra 2023 odoslané sťažovateľovi na vyjadrenie. Sťažovateľ doručil repliku 23. októbra 2023. Dňa 7. novembra 2023 správny súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Správny súd zaslal 15. novembra 2023 repliku sťažovateľa žalovanému. Dňa 19. augusta 2025 správny súd nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 30. október 2025.

14. Podľa sudkyne spravodajkyne ide o bežne skutkovo a právne zložitú vec, pričom sťažovateľ v predmetnej veci nespôsobil zbytočné prietahy. Zo súdneho spisu nevyplývajú ani prietahy spôsobené správnym súdom. Sudkyňa spravodajkyňa poukázala na to, že 6. a 7. júna 2023 bolo jednotlivým senátom správneho súdu pridelených asi 1000 vecí na senát, a to z troch krajských súdov, a zároveň bol spustený nový nápad. Následne bolo novému senátu 8S 21. a 22. mája 2024 s účinnosťou od 21. mája 2024 prerozdelených približne 680 vecí, ktoré napadli od roku 2016, a taktiež bol spustený nový nápad. Poukázala na to, že správny súd rozhoduje vo veciach podľa poradia, v akom napadli, ako aj podľa priority vecí, pričom medzi prioritné veci patria najmä veci podliehajúce zákonným lehotám. Zároveň uviedla, že vo veci bol 19. augusta 2025 nariadený termín verejného vyhlásenia rozsudku na 30. október 2025. V rámci práce senátu 8S správneho súdu možno konštatovať, že „*táto vec sa nedostala skôr na poradie, pretože jej predchádza veľké množstvo starších vecí.*“.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

15. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania vo veci ústavnej sťažnosti, keďže na základe podaní správneho súdu a sťažovateľa, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce zo spisu správneho súdu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

16. Podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom správneho súdu v napadnutom konaní, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky) na základe správnej žaloby sťažovateľa.

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich zbytočné prietahy v súdnych konaniach vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

18. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

19. Pri posudzovaní prvého kritéria – zložitosti veci ústavný súd vychádzal z toho, že predmetom napadnutého konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného (Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky) na základe správnej žaloby sťažovateľa. Ústavný súd neidentifikoval prvky skutkovej ani právnej zložitosti veci. Predmetná vec je bežnou súčasťou rozhodovania správnych súdov v systéme správneho súdnictva. Z hľadiska významu veci pre sťažovateľa nejde o privilegovaný typ konania, v ktorom by sa vyžadovala osobitná rýchlosť konania súdu.

20. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka napadnutého konania. Ústavný súd nezistil také správanie sťažovateľa, ktoré by prispelo k vzniku zbytočných prietahov v napadnutom konaní. Sťažovateľ reagoval adekvátne na výzvy súdu (na zaplatenie súdneho poplatku, na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovanej), nemožno mu tak pričítať také správanie, ktoré by sťažovalo alebo predlžovalo napadnuté konanie.

21. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotí, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, je postup súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

22. Konanie v predmetnej veci začalo podaním správnej žaloby 25. novembra 2022, t. j. v čase rozhodovania ústavného súdu napadnuté konanie trvalo dva roky a desať mesiacov. Do novembra 2023 krajský súd a následne správny súd vykonávali prvotné úkony (výzva na zaplatenie súdneho poplatku, zabezpečovanie vzájomných vyjadrení účastníkov konania a administratívneho spisu, rozhodnutie o návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby). Posledný úkon v tomto smere vykonal správny súd 15. novembra 2023, keď zaslal repliku sťažovateľa žalovanému. Následný úkon vykonal správny súd až po jednom roku a deviatich mesiacoch nečinnosti, keď 18. augusta 2025 nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 30. október 2025. Na konanie trvajúce necelé tri roky takto pripadá nečinnosť súdu v rozsahu takmer dvoch rokov, čo predstavuje ústavne neakceptovateľnú nečinnosť správneho súdu.

23. Pokiaľ ide o odkaz správneho súdu na veľké množstvo pridelených vecí novo vzniknutému správne súdu, na nedostatok sudcov na správnom súde, ktorý možno vnímať ako obranu správneho súdu, ústavný súd uvedenú situáciu vníma a chápe, ale súčasne poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie je možné prenášať technicko-organizačné problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to má za následok porušenie ich základných práv alebo slobôd. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezabavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (IV. ÚS 97/04, IV. ÚS 136/03, IV. ÚS 35/06, II. ÚS 481/2017). Rovnako tak uviedol, že hoci nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové

nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovat' na t'archu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03, II. ÚS 179/2013, II. ÚS 264/2013, II. ÚS 481/2017). Rovnaký záver vyplýva aj z judikatúry ESLP, v zmysle ktorej je na členských štátoch, aby organizovali svoje právne systémy takým spôsobom, aby zaručili rozhodnutie o veci v primeranej lehote, preto nadmerné pracovné zaťaženie nemožno vziať do úvahy (porov. Vocaturo proti Taliansku, rozhodnutie z 24. 5. 1991, séria A, č. 206-C, bod 17; Cappello proti Taliansku, rozhodnutie z 27. 2. 1992, séria A, č. 230-F, bod 17; sťažnosť vo veci Bieliński proti Poľsku, č. 48762/19, rozhodnutie z 21. 7. 2022, bod 46).

24. Na podklade týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že správny súd bol v napadnutom konaní pri rozhodovaní o právnej veci sťažovateľa nečinný v ústavne neakceptovateľnom rozsahu. Správny súd teda nezvolil taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa ako účastníka napadnutého konania. Postupom správneho súdu tak bolo v napadnutom konaní porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, preto ústavný súd rozhodol v súlade s čl. 127 ods. 2 prvou vetou ústavy a § 133 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

25. V posudzovanom období v napadnutom konaní konal pôvodne Krajský súd v Bratislave a následne od 1. júna 2023 Správny súd v Bratislave. V zmysle § 1 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) zriaďujú sa: a) Správny súd v Banskej Bystrici, b) Správny súd v Bratislave, c) Správny súd v Košiciach. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to: z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu sa výroky tohto nálezu vzťahujú výlučne na Správny súd v Bratislave, ktorý je zároveň označený ako porušovateľ špecifikovaného práva sťažovateľa, hoci ide o posudzovanie obdobia, keď konal ešte aj Krajský súd v Bratislave.

V.

Príkaz konať a primerané finančné zadosťučinenie

26. V čase rozhodovania ústavného súdu napadnuté konanie nie je právoplatne skončené. Na tomto základe ústavný súd správne súdu prikázal, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

27. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. IV. ÚS 210/04, I. ÚS 164/2018).

28. Prihliadajúc na petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadost'učinenie 10 000 eur, ktoré odôvodnil v bode 9 tohto nálezu.

29. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESJP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, ústavný súd v neprospech správneho súdu hodnotil predovšetkým obdobie jeho nečinnosti v rozsahu jedného roka a deviatich mesiacov v konaní trvajúcim v čase rozhodovania ústavného súdu dva roky a desať mesiacov. Z uvedeného hľadiska správny súd predĺžil obdobie právnej neistoty sťažovateľa ako účastníka napadnutého konania. Čiastočne v prospech správneho súdu hodnotil aktuálny procesný stav napadnutého konania, keď meritórnym rozhodnutím a doručením tohto rozhodnutia účastníkom konania bude odstránený stav právnej neistoty sťažovateľa na danom stupni súdnej sústavy. Na podklade týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadost'učinenia 1 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vzhľadom na priznanie finančného zadost'učinenia 1000 eur oproti sťažovateľom navrhovanej zjavne neprimeranej sume 10 000 eur vo zvyšnej časti ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovet (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur.

32. Návrh na priznanie trov právneho zastúpenia ústavný súd posudzoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Sťažovateľovi priznal trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2025 v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), čo spolu predstavuje sumu 771,68 eur. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právna zástupkyňa sťažovateľa je platiteľom tejto nepriamej dane (zistené zo stránky www.finacnasprava.sk). Pri určení výšky jej sadzby 23 % postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov účinného ku dňu vzniku daňovej povinnosti a vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil o sumu 177,49 eur. Hodnota náhrady trov konania takto predstavuje sumu 949,17 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

33. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu